

[Enggaard.]

Også derfor behøver vi fonden, for at planlægning og drift af disse trafikale opgaver kan klares med de fornødne økonomiske midler for hånden.

Jeg skal ikke sige mere om de mest centrale problemer i denne forbindelse, men kun vedrørende det konservative forslag, som er lagt frem, henviser til mine principielle bemærkninger og den bedømmelse, som jeg gav af det i forbindelse med forårets behandling. Jeg mener, at alle de forslag, som her er til første behandling, af rationelle grunde bør til behandling i et særligt 21 mands udvalg, på samme måde som tilfældet var, da vi i foråret og sommeren arbejdede med disse problemer, og jeg vil føje til, at om der måtte komme et forslag fra trafikministerens hånd til løsning af de trafikale opgaver, kunne jeg ønske, at også det forslag måtte komme til behandling i det samme udvalg.

Niels Helveg Petersen: Jeg er betydelig mere tilfreds med og glad for det tonefald, indenrigsministeren har anvendt i dag, end det, som blev anvendt for nogen tid siden i dagspressen. Der var nogle dage, hvor jeg gik og regnede med, at det næste forslag fra indenrigsministeren ville blive et forslag om at ophæve min parlamentariske immunitet. Det var jo en ganske alvorlig anklage, der blev rejst om uretmæssig tilegnelse af andres ejendom. Men det kom ikke, og det er, som om det, der er sket i dag, kaster et vist glemslens slør over de meget stærke udtalelser, der kom.

Jeg skal da heller ikke selv spille fornærmet i denne anledning, og jeg er ikke nær så fornærmet, som jeg egentlig har haft grund til at være. Jeg lægger vægt på at opføre mig ordentligt, og jeg lægger vægt på at blive omtalt ordentligt, og derfor bryder vi os i min familie ikke om at blive beskyldt for tyveri, så meget mere som baggrunden for det, der skete i sommer, netop var en enighed i udvalget om, at vi nu skulle forhandle på basis af en anden løsning end storamtsløsningen. Det var sådan set en forudsætning også i sin tid, da vi stemte for en fortsættelse af udligningsordningerne. Jeg vil bede om, at man slår tilbage i forhandlingerne og ser, hvad der blev sagt herfra om netop dette spørgsmål, så vil man se,

at dette synspunkt er rigtigt, og alle, der har fulgt udvalgsarbejdet, ved, at dette er rigtigt.

Når der ikke er tale om en uretmæssig tilegnelse af noget, så hænger det ydermere sammen med, at det forslag, som venstre og de radikale her fremsætter, når det drejer sig om selve strukturen, altså det store spørgsmål, om det er 3-leddet eller 2-leddet, fuldstændig svarer til, hvad vi fremsatte sidste år. Det hænger ydermere sammen med, at vi netop selv under udvalgsarbejdet bad om at få denne skitse udarbejdet. Endelig hænger det sammen med, at ministeren med genfremsættelse af sit eget forslag og med de bemærkninger, han gjorde her i dag, netop tydeligt har tilkendegivet, at dette forslag ikke principielt er ministerens forslag. Der er altså ikke tale om, at venstre og radikale har tilegnet sig noget, der tilhører en anden.

Jeg vil ikke bruge tiden her til at argumentere imod et storamt. Jeg mener, begivenhederne, siden vi sidst havde denne sag oppe, har gjort planerne om at lave et storamt i hovedstadsområdet endnu mindre aktuelle. Jeg vil bl. a. pege på, at det efter den diskussion og det røre, der har været om forholdene i Københavns amtsråd, selvfølgelig ville føles mærkeligt for befolkningen i det øvrige Københavnsområde, om man nu, inden der i Københavns amt var skabt tilfredsstillende klarhed på nogle af disse forhold, skulle slås sammen med Københavns amt. Jeg tror, det folkeligt har forværret mulighederne for at lave et storamt.

Men lad mig understrege, hvad der er det væsentlige i denne sag, som var det, da vi mødtes sidst, og som er det i dag. Det er, at der er ingen, end ikke regeringen, som har stillet forslag om eller ønsker noget andet end en 3-leddet ordning fra 1. april 1974. Også regeringens eget forslag bygger på en 3-leddet ordning fra 1. april 1974, og det gør vort forslag, og dér kan vi jo mødes. Det er sådan set det springende punkt. Denne enighed skal ikke få lov til at blive sat til side, fordi vi ikke i øvrigt i alle principielle eller praktiske spørgsmål er fuldstændig enige. Vi må kunne udnytte denne enighed om en 3-leddet struktur fra 1974 til at gennemføre noget, så vi nu får en hovedstadsordning. Det var det, jeg stærkt understregede, da vi sidst diskuterede det, og det vil jeg gerne stærkt trække frem igen.